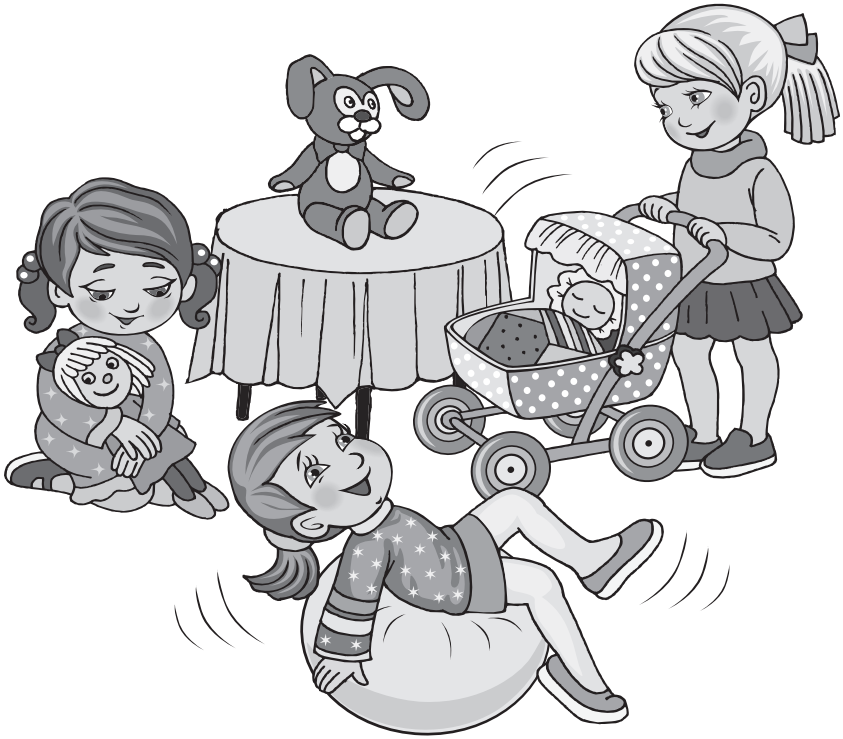

ТВОРИ ДЛЯ ДІТЕЙ РАННЬОГО ВІКУ

(ВІД НАРОДЖЕННЯ ДО ТРЬОХ РОКІВ)

❁ КОЛИСКОВІ ❁

КОТИКУ СІРЕНЬКИЙ

Котику сіренький,
Котику біленький,
Котку волохатий,
Не ходи по хаті,
Не ходи по хаті,
Не буди дитяти.
Дитя буде спати,
Котик воркотати.
Ой на ката, на воркота,
На дитинку дрімота.
А-а, а-а, а-а-а!

ПІШОВ КОТИК У ЛІСОК

Пішов котик у лісок,
Найшов котик поясок,
За люлечку прив'язав
Та дитину покачав.

❁ **ГРАЄМО, СПІВАЄМО,** ❁
ДІТОК ЗАБАВЛЯЄМО

ОТОТУШКИ-ПОТЯГУШКИ

Промовляють, пестячи дитину
після сну.

Ототушки-тотушки!

На котика — потягушки,

А на Василька — простушки.

Потягусі-потягусі,

На Оленочку — ростусі,

Щоб росла-виростала,

Швидше в поміч матусі стала.

ВОДИЧКА

Наберу з криниці

Свіжої водиці,

Буду умивати,

Буду промовляти:

— Водичко, водичко,

Умий Олі личко.

Рожеве та біле,

Як яблучко спіле!

Галина Демченко

УМИВАЛОЧКА

Наша доня чепурна,

Любить митися вона.

Наша доня мила
Не боїться мила.
От і чисті в донечки
Личко і долонечки!

Інна Кульська

ПЕЧУ, ПЕЧУ ХЛІБЧИК

Взяти дитину на коліна. Обійняти її голову своїми руками, похитувати, ніби перекидаючи з однієї руки на другу, і промовляти, ритмічно проказуючи кожне слово.

Печу, печу хлібчик
Діткам на обідчик:
Маленькому — менший,
Старшому — більший,

Нахиливши голову дитини вперед, вигукнути:

Шусть у піч.

ПЕЧУ, ПЕЧУ ХЛІБЧИК

Печу, печу хлібчик
Діткам на обідчик:
Цьому дам, цьому дам...
А цьому не дам:
Він хліба не місить,
Він воду не носить,
Він в печі не палить,
То цьому й не дам.

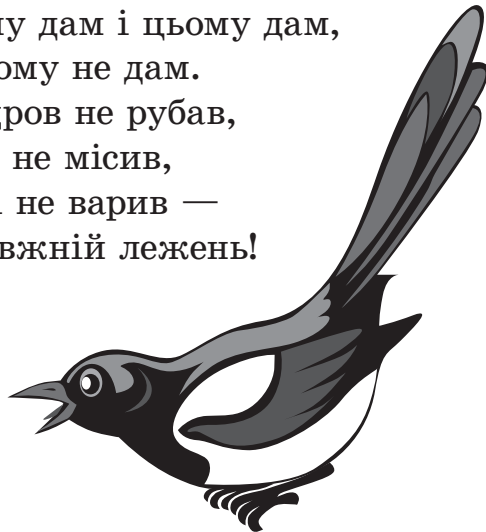
Курочка,
Кі-кі-рі-кі!

Промовляючи «Кі-кі-рі-кі!», дорослий легенько трясє великий палець дитини.

СОРОКА-ВОРОНА

Примовляють до дитини, граючи пальчиками.

Сорока-ворона
На припічку сиділа,
Діткам кашку варила:
— Цьому дам, цьому дам,
Цьому дам і цьому дам,
А цьому не дам.
Він дров не рубав,
Тіста не місив,
Каші не варив —
Справжній лежень!

ПАЛЬЧИКУ, ПАЛЬЧИКУ

Пальчику, пальчику,
Що ти робив?
— Я із цим братом
До лісу ходив,

ІЗ СНІЖКУ ОЛАДКИ

Ой, ладусі, ладки, ладки!
Із сніжку у нас оладки.
Прийде сонце — добрий гість
І оладки всі поїсть.

Микола Заєць

У ЗАЙЧИКА ЛАПКИ

У зайчика — лапки,
А у мене — ніжки.
Зайчик ними — стриб-стриб,
А я ними — туп-туп!
Зайчик ходить босий,
А я в черевичках.
Зайчик собі — стриб-стриб,
А я собі — туп-туп!
Зайчик біг до лісу,
Я ішла додому.
Зайчик собі — стриб-стриб,
А я собі — туп-туп!

Андрій М'ястківський

ЗАЙЧИК-СТРИБАЙЧИК

Зайчику-стрибайчику,
Мати кличе їсти.
Полям зайчик скік та скік —
Ніколи присісти.

Іван Гушак

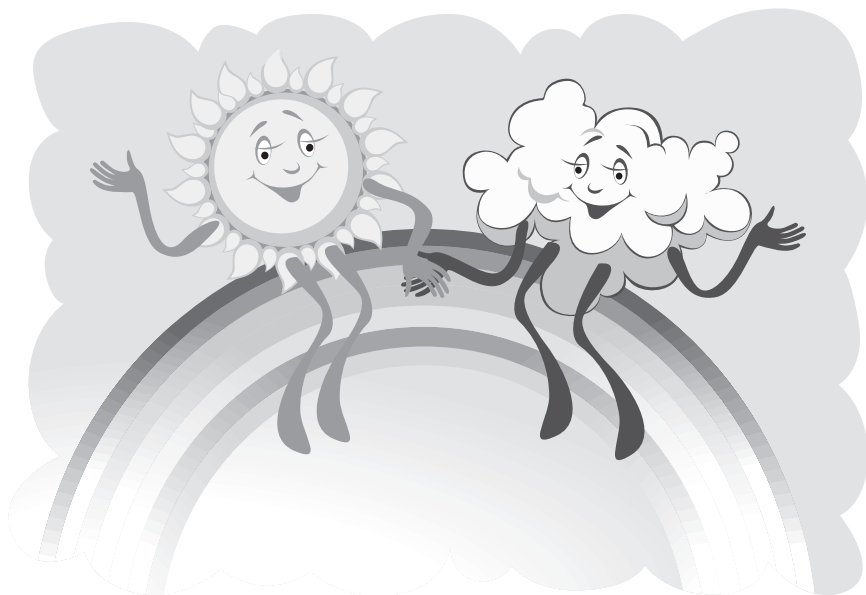

ТВОРИ ДЛЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО
ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ
(ЧЕТВЕРТИЙ РІК ЖИТТЯ)

ВІРШІ

❀ ДОБРОГО РАНКУ ❀

СОНЕЧКО

Сонце, сонечко надворі
Розлилось рікою, морем:
Я біжу, біжу з кімнати
Красне сонечко стрічати.
З ним давно я подружила,
Стала дужа, загоріла.
Хто там спить, пора вставати,
Йти на сонечко гуляти!

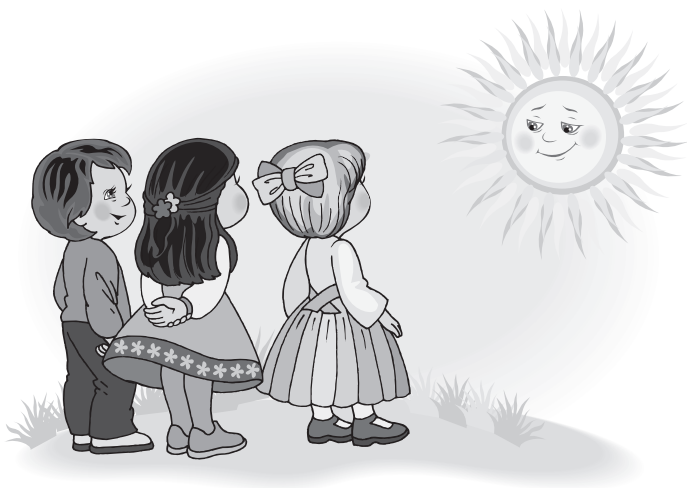
Марія Познанська

ХЛЮП, ХЛЮП, ВОДИЧЕНЬКО!

Хлюп, хлюп, водиченько,
Хлюп, хлюп на личенько,
І на ручки, і на ніжки
Хлюп, хлюп. Хлюп!

Грицько Бойко

ВИЙДИ, ВИЙДИ, СОНЕЧКО

Стук-стук-стук!
Бу-бу-бу! —
Вітер стукає в трубу.
— Відчини, Андрію,
Рученьки погрію!
Бу-бу-бу!
Стук-стук-стук!
— Таж немає в тебе рук!
Не пуцу до хати —
Будеш пустувати.

ЯСОЧЧИН САДОК

За вікном сьогодні вітер, вітер — аж в кімнаті чути, як гуде. В дитсадок давно пішли всі діти, а маленька Ясочка не йде.

Наша Яся нині трохи хвора, все кахика й носик витира. Застудилась, мабуть, Яся вчора, як ліпила бабу дітвора.

На роботу вже поїхав тато, мама вийшла — й довго щось не чусть...

Може, Яся буде сумувати? Може, слізки рясно потечуть?

Ні! Ясюня не така вдалася! — в неї досить іграшок, ляльок. У своїй кімнаті наша Яся улаштує власний дитсадок.

Діти будуть — лялька та ведмедик, та конячка сіра без сідла, і собачка Бум, така кумедна, що угору вухо підвела.

Ще Ясюня посадила й кішку, а вона стрибнула у куток!..

— Ну й сиди собі сама під ліжком, не візьму тебе у дитсадок!

Ось усі в кутку біля канапи посідали.

— Тихо! Не шуміть! А чому в ведмедя чорні лапи? Мабуть, вранці їх забув помить? Зараз я будинок вам збудую із великих татових книжок і обідом добрим нагодую — дам цукерки вам і пиріжок...

А тоді візьму цікаву книжку, покажу своє знайоме «о»! Яся певна, що ведмедик Мишко

хоче знати літери давно. Потім Яся хусточку розстеле на вовнянім теплім килимку.

— Ну, лягайте, діточки, в постелю! Так і ми спимо у дитсадку!

У куточку сплять слухняні діти: і ведмедик з лялькою, і кінь.

За віконцем виє вітер, вітер, а в кімнаті тиша і теплінь. Ось і мама двері відчинила і на руки Ясю підійма.

— Ой, яка ж у мене доня мила, що так добре грається сама!

Наталя Забіла

СНІГ ІДЕ

Тихо, тихо сніг іде,
Білий сніг, лапатий;
Ми у двір скоріш підем,
Візьмемо лопати.
Ми прокинем зранку
Стежку біля ганку,
Вийде мама з хати
І почне питати:
— Хто ж це так доріжку
Вміє прокидати?

Марія Познанська

КОВЗАНИ

У сестри є ковзани —
Ціле горечко мені!
Як іде тепер гуляти,
То мене не хоче брати.
— Я на ковзанку іду,
Ти впадеш там льоду.
Нащо б я таке казав?
Я ще й разу не упав!

Катерина Перелісна

НАША ЯЛИНКА

За вікном летять сніжинки
І сідають на вікні.
Ми танцюєм круг ялинки
І співаємо пісні.
Ми щасливі маленята
Найщасливіших батьків.
Цеж для нас — веселі свята
Подарунки, сміх і спів.

Наталя Забіла

